

at han, som det var paastaet, kunde vidne; men da han kom for Retten og der blev afhørt, viste det sig, at i den Erklæring, som Skovrideren havde ladet ham underskrive, havde han erklæret sig ganske i Almindelighed uvidende om Noget omhjelst vedkommende den paagjældende Skovfoged, hvorimod han ved sin Erklæring for Retten i Virkeligheden kun havde erklæret sig uvidende om et ganske bestemt Forhold. Det viste sig, at den Erklæring, hvortil hans Underskrift var erhvervet, var langt mere omfattende end det, han kunde staa ved for Retten. Det forekommer mig at være en ganske eiendommeligt Maade, hvorpaa den paagjældende Skovrider har taget en saa alvorlig Anmeldelse. Det forekommer mig, at det maatte være Skovriderens Sag at søge at faae de fylldigt mulige Oplysninger frem om den Sag, men ikke tværtimod at vanskeliggjøre Oplysningernes Fremkomst, hvilket jo er sket derved, at han bragte Hovedvidnet til at underskrive en Erklæring, som gik meget videre, end Hovedvidnet var sig bevidst. At Sligt kan ske, er jo Noget, som man let kan forklare sig, naar man veed, at det er Almuesmænd, som her er Tale om; men i de Erklæringer, som senere fremkom fra den paagjældende Skovrider om, hvor vidt Sagen skulde forfølges videre, udtalte den paagjældende Skovrider, at disse Klager maatte betragtes som fremkomne af Had og Ondskab, efter som Angiveren var bleven afstediget paa Foranstaltning af Skovfogden, og Klageren, som havde været i Skovfogdens Tjeneste, en Gang af denne havde faaet en vel fortjent Dragt Prygl. Det ophystes imidlertid senere, at hvad Hovedvidnet angaar, var Sagen bleven forliget, og at han igjen var traadt i Skovfogdens Tjeneste, samt at det var først efter den Tid, at Anmeldelsen var sket. Men hvad enten det nu er Tilfældet eller ikke er Tilfældet, at Had og Ondskab eller i det Hele Uvillie mod den paagjældende Skovfoged havde bragt den Vedkommende til at angive ham, saa er dette Noget, som maa være Administrationen uvedkommende. Administrationen har kun Et at gjøre, nemlig at undersøge, hvorvidt Angivelsen er rigtig. Det er meget muligt eller kan vel endog være rimeligt, at det ikke er Benner af den Vedkommende, men en Uben, der angiver ham; det Gnefte, Administrationen har at spørge om, er imidlertid dette: er Angivelsen rigtig eller er den det ikke, og den har ikke at gaa ud fra, at fordi Angivelsen er kommen fra den og den Person, skal den betragtes som ikke rigtig. Da den omhandlede Sag er den eneste af de paagjældende Sager, hvori

Altstykkerne have foreligget Offentligheden, er den ogsaa den eneste, hvorom jeg her kan udtale mig nærmere, men ved at gjenemlæse disse Akter faar man det bestemte Indtryk, at den lokale Administration ikke har bidraget til at fremme, men snarere, naar Et af To skulde være, til at modarbejde en virkelig og indgribende Undersøgelse, og naar man tillige veed, i hvor høi Grad det almindelige Ord har gaaet der i Gænen om ikke blot Ordener, men ogsaa virkelige Misligheder fra Sorø Akademis Skovvæsens Side, turde der, da saadanne Momenter fremkom om den ene, den anden og den tredje Skovfoged, nok have været Anledning til at undersøgte hele dette Skovvæsen en indgribende Undersøgelse, som maatte have været rettet mod de overordnede som de underordnede lokale Autoriteter; men dette er ingenlunde sket. Hvad de Foranstaltninger angaar, som nu er trufne fra den høitærede Ministers Side, og som kan anse for tilstrækkelige til for Fremtiden at hindre, hvad der er sket ved Sorø Akademis Skovvæsen, saa maa jeg for mit Vedkommende rigtignok meget betvivle, at de ville være tilstrækkelige dertil. Den samme overordnede lokale Embedsmand er til Stede, og paa een nær ere de samme Skovfogder til Stede, de samme Forbindelser vedblive, og der er ikke nogen Grund til at antage, at der vil være nogen større Tilbøielighed til nu atter at gribe fat paa Sagen fra Privates Side, efter at man har set, hvor tarveligt et Resultat de foregaaende Anmeldelser have givet. Den høitærede Minister bemærkede, at det er et meget væsentligt Skaar i Indtægter, de paagjældende Skovfogder lide ved de Foranstaltninger, der ere trufne. Ja, dette Skaar i Indtægter er et Skaar i de Indtægter, som have stridt imod Reglementet, som de have skaffet sig udenfor Reglementet, og ikke maatte skaffe sig. Deri bestaar det væsentlige "Skaar i Indtægter"! De beholde alle de Indtægter, som de have havt Ret til. Det kan jeg egentlig ikke betragte som noget Skaar i Indtægter, det vil sige: de Indtægter, der have været dem tilstaaede. Det kan være Skaar i utilladelige Indtægter, men det er det ikke i tilladelige. Jeg maa derfor være enig med den ærede Ordfører i, at de Forholdsregler, den høitærede Minister har truffet til at hæmme de Ordener og Misligheder, der have fundet Sted ved Sorø Akademis Skovvæsen, ere ligesaa utilfredsstillende som de Undersøgelser, der have fundet Sted om de mangfoldige Ting, der vare fremkomne og tydede paa gjennemgribende Ordener og temmelig vidt om sig gribende Misligheder ved Sorø Akademis Skovvæsen.